

[Fiskeriministeren.]

Det har imidlertid vist sig, at disse midler ikke har været tilstrækkelige til at undgå overfiskning af visse arter, og derfor har man først i den nordvestatlantiske fiskerikommission og nu også i den nordøstatlantiske kommission, der jo bl. a. omfatter Nordsøen, indført kvoteringer af de fiskebestande, der er blevet befisket for hårdt.

Der er for mig ingen tvivl om, at en samtidig anvendelse af de traditionelle reguleringsforanstaltninger og kvoteringsordninger er et meget effektivt redskab til bevaring af fiskebestandene. Derfor tror jeg også, at kvoteringer er kommet for at blive. Jeg tror også, at fiskerne i løbet af få år vil indse det fornuftige i denne form for fredningsforanstaltninger, hvis der stadig skal være en rimelig bestand af fisk at fiske på.

Jeg ser derfor frem til et endnu nærmere samarbejde med fiskernes organisationer og aftagerne af fangsterne om at tilrettelægge disse reguleringer, så de bliver så lidt generende — for kvoteringsordninger er jo nu engang generende — som de nu engang kan blive. Jeg vil især søge at tilrettelægge udnyttelsen af kvoterne på en sådan måde, at en årskvota for en fiskeart bliver fordelt over årstiderne, således at man får mest muligt ud af fangsterne og virksomhederne får nogenlunde kontinuerlige tilførsler.

Som det måske vil være bekendt, har vi i 1975 i Nordsøen haft kvoter for torsk, kuller, hvilling, søtunge og rødspætte, ligesom vi i Nordsøen og Skagerrak har haft begrænsninger i fiskeriet efter sild og makrel. Det er altså ganske væsentlige dele af det danske fiskeri, der har været reguleret på denne måde. På trods af disse begrænsninger har danske fiskere i årets første 3 kvartaler kunnet fiske 10.000 t fisk mere end i samme tidsrum sidste år.

Der har ikke des mindre været tale om alvorlige økonomiske problemer for fiskerierhvervet i år. Disse problemer skyldes altså ikke en nedgang i de landede mængder, men en nedgang i priserne, der har medført en nedgang i den samlede afregning for konsumfisk på 3 pct. i forhold til de første tre kvartaler i 1974 og en nedgang i industrifiskernes udbytte på ca. 44 pct; det er jo her, det alvorlige problem ligger. Jeg skal ikke søge at bagatellisere fiskernes vanskeligheder, men man bør dog nok huske på, at

1974 var et virkeligt rekordernes år for dansk fiskeri.

Vedrørende forhandlingerne i den nordøstatlantiske fiskerikommission i London, som afsluttedes for få dage siden, må jeg slå fast, at der som forhandlingsresultat foreligger en række vedtagelser, som nu skal bedømmes af den danske regering. Regeringen vil ikke tage stilling til de forskellige anbefalinger vedrørende de kommende reguleringer, før de dokumenter, som foreligger, har været forhandlet med fiskeriets organisationer. Også folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg vil få problemerne forelagt, inden der bliver givet svar fra dansk side. For visse spørgsmåls vedkommende vil vi også have brug for at føre forhandlinger med det færøske landsstyre.

De væsentligste vedtagelser på London-mødet var kvoteringer for en række fiskearter i den kommende tid. For sildens vedkommende foreslås Danmark tildelt 23.000 t og Færøerne 5.000 t i første halvår af 1976 ud af et samlet fiskeri i Nordsøen og Skagerrak for alle lande på 87.000 t. De enkelte landes kvotaandele skal i givet fald gælde for både konsum- og industrifiskeri. Med hensyn til fangst af sild til industribrug vedtog man, at der må være indtil 10 pct. sild i brislingefangsterne og indtil 5 pct. sild i andre industrilaster.

Den danske delegation stemte for de nævnte mængder, men undlod at stemme for bifangstprocenterne. Den samlede tildeling af torsk til kommissionens medlemslande blev uændret. Ikke desto mindre lykkedes det den danske delegation at få forbedret den danske tildeling med 3.500 t til i alt 44.500 t, og man stemte derfor for forslaget.

For at opnå denne forhøjelse afgav vi en andel på 8.000 t af vor i øvrigt uændrede hvillingekvota, der herefter er fastsat til 74.000 t.

Kullerfangsterne blev generelt begrænset med 25 pct., og en fastholden af den danske andel af kullerfangsterne i Nordsøen gav os 41.250 t for 1976. De to sidstnævnte forslag kunne den danske delegation tilslutte sig.

Derimod afholdt man sig fra at stemme om et forslag til kvota for brislingefiskeriet; for så vidt angår brislingefiskeriet, foreslås kvoteringsordningen tilrettelagt i relation til fangsterne indtil 1. december 1975, og den